

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. —
pentru fie-care publicare.

Instrucțiune gratuită.

Este unul dintre aspectele cele mai plăcute începutul lunii Septembrie, când tinăra generațiune din toate unghiurile țării se întrunește la orașe, spre a începe din nou firul întrerupt cu examenele din Iunie.

Fete tinere, fete vesele, pline de speranță înțelnesce omul la tot pasul, și e de tot plăcut a privi la speranța națiunii, cu câtă încredere începe noul an școlar.

Legislațiunea țărilor culte s'a îngrijit, ca jumimea studiosă să ajungă ușor, pe lângă mai puține jertfe materiale, la posibilitatea de a se cultiva.

S'a enunțat de mult ca principiu: fiecare copil trebuie să cerceteze școala, și încă cât mai regulat.

Al doilea principiu este: instrucțiunea se se dea fiecărui elev gratuit.

Sunt aceste în strînsă legătură unele cu altele, și dacă pretutindenea cu sfințenie s'ar executa, atunci cultura poporului ar merge cu pași repezi înainte.

În statul nostru se practică numai primul principiu: este obligat fiecare copil să cerceteze școala până la o etate oarecare.

Practica această se observă numai la școlile elementare, dar nici aici nu e pus în practică principiul al doilea: instrucțiunea se se dea gratuit.

Dacă voese cineva să dea o instrucțiune mai îngrijită, o instrucțiune mai superioară copiilor sei, atunci, cu durere accentuăm, trebuie să facă trista observare, că instrucțiunea nu numai nu se dă gratuit, ci din contră ea este foarte scumpă.

Nu le dăcem aceste la adresa confesiunilor, cari cu mari încordări materiale și morale pot susține școle pentru cultura mai înaltă a fiilor eișii din sinul poporului.

Spre lauda confesiunilor din patria noastră fie dîs, ele aduc imense servicii cauzei culturale; ele rivalizează cu statul în nobila năsuință de a susține institute culturale, unde fii poporului se

își aște hrana sufletească: posibilitatea de a se cultiva, și de a deveni folositori membri ai societății, bravi cetățeni, neobosiți și onști muncitori.

În direcțiunea această confesiunile din patria noastră fac aproape cât statul, și totuși dela acesta nu au gradul de recunoștință, pe care l'ar merita.

Dacă în special pre românii i' avem înaintea ochilor noștri, atunci cu durere trebuie să mărturisim, că statul pentru interesele intelectuale ale poporului român nu face nimica.

Am ajuns așa de departe, încât suntem buni bucuroși, dacă ni se dă posibilitatea, ca din ale noastre mijloce să ne putem cultiva corăspundătorii firei noastre și condițiunilor speciale ale existenței noastre naționale.

Durere, nici această nu ne este dată.

Ar fi chemarea statului, ca în institutele sale să aplice și principiul cu gratuitatea instrucțiunii.

Sunt enorm de mari tacele, cari se încassă la institutele statului sub diferiți titli: tace de înscriere an de an la unul și același institut, didactul esorbitant de mare, tace pentru bibliotecă, pentru mușeu fiscal, pentru recușite de gimnastică etc.

Mai vine apoi cestiunea cu manualele școlare, care sunt enorm de scumpe și cari se schimbă așa de des, încât abia se pôte valida de pe un an pe altul unul sau altul dintre manuale.

Se împune de sine întrebarea, și ea este foarte justă: pentru ce statul, care dispune de atâtea mijloce materiale, care numai la alegeri pentru a scote pre candidați de ai guvernului spesăză cu milioanele, statul-care pentru alte scopuri, cum e bună oră teatrul din Cluș, jertfescă sute de mii, pentru ce statul nu întrevine, ca la școlile medii să reducă tacele, și astfel să facă posibil și celor sêraci cualificarea superioară?

Cu tacele esorbitant de mari de acum numai cei cu dare de mână mai pot trece prin școlile medii, și studenții sêraci, fie ei cât de talentați trebuie să întrerupă studiul.

Să nu se dîcă, că pentru studenții buni, dar sêraci, e întrodus sistemul cu dispensarea dela solvirea didactului.

Dispensarea e act de grație, care de multeori se dă în schimb, și schimbul de multe ori e de problematică valoare.

În curentul bolnăvicios de ađi tinerii sunt luați la ochiu, și dăcă unul cercetă mai regulat biserica strămoșilor sei, aceasta e titlu de a nu fi recomandat spre scutire dela didactul.

Suntem la deschiderea anului școlar. Printre fețele vesele întâlnim și fețe posomorite. Vedem părinți cu lacrimi în ochi, și cu copilașii de mână pe stradele orașelor.

Anii au fost rēi, mijlocele numai ajung, didactele s'au urcat, și continuarea studiului e imposibilă.

E cestiune culturală gratuitatea instrucțiunii, și noi dela stat o putem cere această în interesul culturai poporului.

Conferențe învățătorești

Conferența din Făgăraș.

Încă în sêra dîlei de 18 August a. c. sōsî la locul central comisariul consistorial Mateiu Voileanu, asesor consistorial, care la gară fu întimpinat de parochul din Galați Nicolau Aron și învățătorii Ioan Berescu din Făgăraș și Traian Păcală din Galați.

S'a satorit definitiv programul, ca în dîua următoare la orele 8 dimineța să se celebreze sfânta liturgie, și îndată după celebrarea aceea să se deschidă conferențele în biserică, nefiind alt loc acomodat pentru astfel de scopuri.

În dîua de 18 August a. c. la orele 8 comisariul consistorial a celebrat sfânta liturgie cu cetirea rugăciunii ocașionale dela cereri la care învățătorii au asistat în corpore și au executat cântările liturgice.

După sfânta liturgie comisariul consistorial a făcut vizită de curtenire

protopretorului, căruia i-a comunicat și misiunea sa și i-a descoperit scopul întrunirii învățătorilor pentru dîua de 18 și 19 în Făgăraș. Pretorele a fost surprins de atențiunea ce i-s'a dat, a promis, că dacă îi va fi posibil, se va reprezenta prin cineva la conferențele învățătorești, ceea-ce însă nu o a făcut.

Reîntors dela protopretore, comisariul consistorial deschide conferența cu următoarea cuvîntare:

Onorată conferență!

În executarea concludului Veneratului Sinod archidieceșan din 15 Aprilie a. c. Nr. 49., Venerabilul Consistoriu archidieceșan prin circulariul din 2 Iuliu 1898 Nr. 4066 a convocat pe învățătorii noștri din archidieceșă în conferențe învățătorești pe dîua de ađi.

Conferența învățătorilor din protopretoratul Făgăraș, Agnita și Cohalm, la început o a încredințat conducerei unui fiu al bisericei din apropierea Făgărașului, și după ce acela a declinat dela sine această onorifică misiune, Preavenatul Consistoriu mi-a încredințat mie conducerea.

În calitate de comisariu consistorial Vă salut deci, Domnilor și fraților, cu totă țăria convingerei mele, că la un bun lucru ne-am întrunit noi ađi.

Instituțiunea conferențelor învățătorești nu este nouă și necunoscută în biserica noastră.

Încă înainte de Statutul organic a existat instituțiunea conferențelor învățătorești în archidieceșă noastră. Rēposatul metropolit Marele Șaguna ținea mult la aceea, ca învățătorii din archidieceșă să se întrunească odată în fie-care an la anumite locuri, spre a se consulta asupra mijlocelor, prin care se pot mai lesne promova interesele școlii.

Adunați învățătorii în conferențe se discutau temele puse de Veneratul Consistoriu, se discutau alte teme de interes general, se țineau prelegeri practice, chemate a dovedi cum pun în practică învățătorii cunoștințele teoretice, câștigate în seminariul nostru archidieceșan, respective prin studii private.

Acestor instituțiuni Marele regenerator al bisericei noastre, nemuritoriul Șaguna, le-a făcut loc în legea fundamentală a bisericei noastre.

acastă. Cu toate acestea ai avut din acești trandafiri, după cum au toți copiii Mei.

Și ducându-l la un rond, în mijlocul căruia era un trandafir de un crem foarte plăcut, cu mijlocul galbin auriu, continuă:

„Cu acest trandafir însăreinez pe ăngeri să-l dea numai cător-va pe pământ, el este trandafirul geniului. Apropie-te, mirōșă și privește-i petalele în liniște. Sunt mulți, care să-l aibe, dar unii îl au numai spre a-l țiri în noroi, și astfel îi batjocoresc numele, pe când numai câțiva îl cultivăză astfel, că parfumul său se înalțe sufletele muritorilor în sferele înalte. Sub îngrijirea acestora trandafirul geniului înflorește înzecit, dar vai de acela care nu îngrijește bine nestimata fiore din grădina Împăratului ceresc!”

Ajungînd lângă un alt trandafir, care părea a fi primit întâiul sărut al zorilor, se opriră. Bêtrănul privi lung acest trandafir, pe care de sigur îl văduse odinioară. Mirosul lui atât de cunoscut, îi atinse cōrda inimii și îi rēscoli reamintirile. Inima îi bătē repede și ochii îi se scaldară în lacrimi. Atunci Stăpănul grădinei dîse: Acesta este trandafirul amorului. Foarte puțini sunt acei, cari îl posed în deplină perfecție, cu toate că sunt mulți imitatori. Prietene, tu ai cunoscut această

FOIȚA.

Un vis despre trandafiri.

(Din englezește)

Dacă trebuie să visez, atunci lăsați-mă să visez despre trandafiri...

Vechea grădină părea un câmp în flăcări ori în cōtro te uitai nu vedeai de cât stufuri de trandafiri roșii, cari formau alee de alungul cărărilor acoperite cu pietriș, trimițînd parfumul lor fie cărei adieri a vîntului, și aruncînd din când în când petale pe pământ; pe când alții se răsfețau înaintea îngustelor ferestre ale chiliilor maiestōse, clădiri de unde ochii maicelor au privit atâtea ani! Ei își clătinasă capetele uitându-se în lăuntru chiliilor, pe ale căror scânduri de stejar produceau umbre tremurătoare, unde atâtea suflete petrecuseră ceasuri întregi în rugăciuni și meditații...

Stăpănul mănăstirei se plimba printre flori, privindu-le cu un dulce zîmbet vesel și plin de mulțumire. Bêtrănul le iubea foarte

mult. El găsea mîngăierea, pacea, repaosul tot cea ce Dumnezeu expune vederii în această mare carte a naturii, în grădina sa, și avînd o inimă mare și natură generōsă, lăsase de multe ori să trecă cupa plăcerii și lūmei de afară. Acei pe care îi iubește mai mult pe pământ, fusese chemați în alte regiuni mai căldurose și pline de sōre, și viața lui ar fi fost tristă fără bucuria, care o găsea în frumsețea ce-l împresura.

Amiaza se apropia cu pași repezi, albinele bîzfeau a lene în teiul mare, sub care bătrînul se tolănise. Căntecul paserilor s'a schimbat într'un cîrîpîit înfîit de dulce și plăcut, iar grădina print'o putere magică părea prefăcută în palatul prîncesei din basme, pe când bêtrănul se lăsa în voia acestei puteri, șoptind: „Mulțămesc Ție Dōmne, că sufletul meu are loc în lumea Ta mărēță. Și adormi cu expresia liniștită a unui suflet neprihănit. Natura încadra atât de bine și atât de frumos pe bêtrăn, peste al cărui cap trece multe restriști și uragane ale vieții!

Era natural, că gîndirile sale se îndrepte spre iubitele-i floricele, chiar în vis, când în preajmă erau trandafiri de diferite culori cu mirosuri îmbătătoare. Inadever nici

odată nu mai văduse ast-fel de flori, ca acum, cari salutau buna venire în minunata grădină visată. Un dor nebul în munele de a vedea pe grădinarul, sub a cărui îngrijire înfloreau astfel de trandafiri și nerăbdător dorea să-l întrebă prin ce mijloce minunate a putut ajunge la atîta perfecțiune, căci comparativ tot ceea-ce a cultivat el, îi părea sărăcăcios și comun. Pe când aștepta, și totă ființa sa era îmbătată de parfumul trandafirilor, o voce limpede melodiōsă îi izbi auzul și atunci băgă de sēmă, că lângă el se află persōna mult dorită, de o frumseță orbitōre, privindu-l blând.

Bêtrănul căpătînd curaj dîse sfîcios: Stăpâne, trandafirii ței sunt așa de frumoși și minunați, că nu îndrăznesc să-mi ridic umilita-mi privire spre ei. Mai înainte să fi văzut florile tale, eram multumit de ale mele. În adevăr mă mândream cu arta de a cultiva, ce îmi fusese dăruită de Ține, însă acum nu-mi mai pot potrivi florile tot ca mai înainte, când vîd adevărata artă aci. Spune-mi, te rog, cum aș pute să am o grădină ca această?

— Privește, locul unde te afli e sfînt, e grădina lui Dumnezeu, și ori cât de frumōșă ar fi a ta, tot nu ar putea să fie ca

Statutul organic în §. 130 dispune ținerea conferențelor învățătorești în fiecare an în timpul ferierilor de vară, și prescrie organizarea acestora.

Cu ținerea conferențelor s'a continuat și după punerea în practică a Statutului organic, dară organizarea lor până acuma încă nu s'a încercat.

A venit legea de instrucțiune a statului și în §. 147 a dispus, ca învățătorii dela școlile comunale și dela stat să formeze corporațiuni învățătorești.

În anul 1872 prin ordinațiunea din 14 Septembrie, Nr. 23201. corporațiunile aceste s'au regulat, însă ele obligătoare au fost numai pentru învățătorii dela școlile comunale și dela ale statului, învățătorilor confesionali li s'a lăsat facultatea, ca dacă voiesc, de bună voie să intre în acele corporațiuni.

Deși în anii cari au urmat după 1872 în arhiepiscopia noastră s'au mai continuat conferențele învățătorești, totuși la organizarea lor nu s'a mai cugetat nime.

În congresul dela 1878 s'a făcut o instrucțiune pentru școlile populare din arhiepiscopia, care în conturi generale a copiat dispozițiunile cardinale din legea de instrucțiune a statului, și între aceste și dispozițiunea de a se institui și învățătorii noștri confesionali în corporațiuni sau reuniuni cu statute regulate.

A fost numai o urmare a ductului ideilor dela 1878 secțiunea X. din normativul școlariu dela 1882, în care ca organism nou în biserica noastră s'au creat reuniunile învățătorești.

Ani 15 au funcționat aceste reuniuni, care mai bine, care mai rău, care de tot reu, dară au funcționat.

Nu este aici locul să mă exprim asupra reuniunilor, eu, care 10 ani dearândul, cât am avut în sinul consistoriului arhiepiscopesc referada școlară, am avut ocaziune să cunosc mersul reuniunilor învățătorești și spiritul, care le-a condus și le-a însuflețit.

Încă dela începutul reuniunilor s'a ținut cont de legile patriei noastre. Ca corporațiuni afară de biserică, reuniunile învățătorești nu puteau exista în patria noastră fără aprobarea statutelor lor din partea regimului țerei.

Dacă veți deschide Normativul școlariu din 1882 la secțiunea X. veți afla, că deja punctul I. al §-lui 70. prevede eventuala aprobare a statutelor din partea regimului țerei.

În timpul din urmă funcționarea reuniunilor s'a făcut pendentă dela aprobarea statutelor lor prin guvernul țerei.

Suprema noastră autoritate legislativă în arhiepiscopie, după cum am amintit, în sesiunea din anul acesta a sistat reuniunile învățătorești și a reactivat Conferențele, ca organism provădit în legea noastră fundamentală, ca organism care trebuie să-l perfecționăm, ca organism, căruia datori suntem să-i dăm viață, fără a mai pierde vremea cu experimentări la introducerea de nouă organisme, pen-

floré mai de demult, și-o trimisese prin îngrul meu să o păstrezi.

— Vai, răspuse bătrânul, săracă și golă a fost inima-mi fără el. Din adâncul inimei îți mulțumesc deși l'am păstrat un timp foarte scurt. Însă pentru tot ce a fost și îmi este întipărit în minte, bine cuvântat fie numele Tău.

Vorbind, au ajuns lângă un copăcel nins de flori albe, a căror albeață își luase vederea. Acestă albăță curată a petalelor a impresionat pe bătrân, atât că i se părea, că simte o mângâiere cerescă.

Vocea dulce și solemnă îl rechemă la realitate, istorisind cu o dragoste de nedescris: „N'ai atins încă cu degetele tale acest dumnezeesc trandafir, înse altor mâni din casa ta le-a fost dat. Când iubita inimei tale se afla pe patul suferinței, atunci îngrul meu puse una din aceste flori pe pieptul ei, și astfel s'au liniștit durerile ei pentru vecie. Pe când întâiul tău copil se zvîrcolea de friguri și dureri, cari i răpeau totă puterea, cu toate îngrijirile tale pline de dragoste, am trimis îngrul meu să culgă un boboc alb din acest copăcel și să-i ducă. Acesta e trandafirul morții, care crește la porța vieții eterne“.

tru care trebuie să cerem autorizare dela guvernul țerei.

În ajunul sinodului arhiepiscopesc, dară mai intensiv după terminarea petracărilor sinodale, în presa noastră s'a încins discuțiune viuă în jurul conferențelor și a reuniunilor învățătorești.

S'au ridicat voci, cari cu un fel de patimă au condamnat concludul sinodului și au luat pozițiune contra lui, provocând pre învățătorime, să nu se lase a fi condusă de autoritatea bisericăscă, ci ea să se conducă pre sine reclamându-și dreptul de a avea reuniuni.

Țiarul nostru bisericăsc, chemat a sprijini autoritatea bisericăscă în bunele sale intențiuni, țiarul nostru bisericăsc „Telegraful Roman“ și-a ridicat și el cuvântul susținând concludul sinodal și măsurile luate de către autoritatea bisericăscă întru executarea lui.

Dacă a fost vre-odată biserica scutul nostru și în cele religioase și în cele culturale — și ea scut ne-a fost dela întemeierea bisericii noastre ortodoxe române — dacă scut ne-a fost ea în decurs de aproape una mie de ani, apoi scut ne este ea astăzi, când nori negri se ridică pe firmamentul vieții noastre bisericăsc-scolare, vânturi reci, vânturi de ghiață suflă ați cu vehemență.

Alipirea către biserică și ale ei instituțiuni, căldura inimei noastre, ținerea strins la ortodoxia noastră, numai aceste ne mai pot salva.

Vocile, cari s'au ridicat sporadic aici-colea în contra concludului sinodal, provocarea la emancipare de sub scutul bisericeii, provocarea la răsvărire chiar, nu pot emana dela învățătorii noștri, și eu în numele d-văstre resping acea insinuațiune, eu, care 10 ani chemat am fost să vă ocrotesc și să vă apăr interesele D-văstre față cu toți cari lucrau contra acestora, eu care vă cunosc, și știu, că inima D-văstre e curată, și ea simte, că numai sub scutul bisericeii mai are școlă română titlu de existență, și că fără biserică școlă românească cu aspirațiuni la viitoriu, nu mai poate exista, precum nici nu a existat nici odată aici în patria noastră.

În organismul metropoliei noastre nu stăm izolați noi cei din arhiepiscopie cu reactivarea conferențelor învățătorești. Diecesa Caransebeșului încă în anii trecuți a reactivat conferențele învățătorești, și învățătorii recunoscători pentru întărcerea corporațiunea din statutul organic, au salutat cu însuflețire această măsură a autorității bisericăsc.

Este un semn edificatoriu, când învățătorii cu însuflețire se alipesc de autoritatea bisericăscă, și fapta învățătorilor din diecesa Caransebeșului desăvueză vocile din presa noastră, cari se dau ca eșite din sinul învățătorilor și în loc de recunoscință voesc să îndemne la contrariul.

Dară să nu mai zăbovim Domnilor la analiza acestor simptome bolnăvicioase, cari își vor urma cursul lor și nu vor lăsa urme simțite în viața noastră bisericăsc-scolară.

Un cuget, o inimă ne va conduce în lucrările noastre. Să facem începutul confe-

Ingândurat și umilit bătrânul întrebă: „Stăpâne, când voi avea și eu una din aceste flori? Adevăr dăc ție, doresc să știu mult mai mult despre grădiua cerescă, doresc a locui într'însa; trecerea dela viață la moarte îmi pare dulce. Vocea dumnezească răspunde: „Răbdare, scumpe suflăte, aibi răbdare. Atunci, când tu nici că te vei gândi, această floré are să fie culésă pentru tine. Continuă a lucra, a te ruga mereu, fiind că ți-a mai rămas ceva de îndeplinit pe pământ. Noptea vine, când oamenii nu mai pot lucra“.

În sunetele acestor cuvinte bătrânul se deșteaptă și privind în jur, se încredință, că nu fusese de cât un vis. Iubiții săi trandafiri își legănau agale capetele, când el trecu pe lângă ei fără a-i băga în seamă de astă dată; mintea și tot sufletul fiind preocupate de frumsețile grădinei Stăpânitorului. Mai nainte de a eși din grădină, se opri puțin la un trandafir alb și aplecându-se spre el, rosti încet, foarte încet, câte-va cuvinte, pe care Dumnezeu și trandafirul le au putut înțelege. . . .

(Fpt.)

Julia.

rențelor învățătorești, să punem tot ce avem mai bun în noi în serviciul acestei cauze, și atunci Dumnezeu va fi cu noi, și când el cu noi va fi, nimenea nu va fi în contra noastră.

Cu aceste sesiunea actuală a conferențelor învățătorești pentru învățătorii din protopresbiteratele Agnita, Cohalm și Făgăraș, o declar deschisă.

Cuvântarea a fost primită cu vii aclamațiuni de „trăiască“. A urmat apoi alegerea de notari în sensul cerculariului consistorial, și s'au ales prin aclamațiune Ioan Berescu, învățătoriu în Făgăraș și Ioan Savu, învățătoriu în Șulumburg.

La învitatearea comisariului consistorial, se dă cetire actului consistorial prin care se trimite ca comisari consistorial asesorul Mateiu Voileanu, după-ce profesorul dela gimnasiul nostru din Brașov, Dionisiu Făgărășianu, care petrecea în comuna sa natală Drăguș lângă Făgăraș, din motive personale a declinat dela sine onorea de a corăspunde onorificei misiuni, cu care autoritatea bisericăscă a creșut, că e cu cale să-l distingă.

Se constată, că în înțelesul ordinațiunei consistoriale cu care s'au reactivat conferențele învățătorești, districtului Făgăraș aparțin învățătorii, cari în anul școlariu trecut au funcționat pe teritoriul protopresbiteratelor Agnita, Cohalm și Făgăraș, precum și acei învățători, cari deși au funcționat afară de teritoriul acestor protopresbiterate, de fapt pe acel teritoriu au domiciliul de prezent.

Oficiul protopresbiterat al tractului Agnitei dto 1 August, 1898. Nr 778. comunică comisariului consistorial conspectul învățătorilor din protopresbiteratul Agnitei, arătând că din cauză de bôlă administratorul tractului nu pôte lua parte la conferență. Tot așa face protopresbiterul tractului Cohalmului, Părintele Nicolau Mircea, care prin actul din 11 August 1898. Nr 387. și scusă absența cu afaceri familiare neamănăver. Părintele protopresbiter al tractului Făgărașului Iuliu Dan scusă absența cu impregiurarea, că a fost la adunarea generală a Asociațiunei, care în anul acesta s'a ținut în Beis.

Conferența a luat act despre consemnarea învățătorilor și despre absența șefilor tractuali.

Din tractul Agnitei din 38 de învățători, prezenți au fost 18, și 20 au absentat fără a-și legitima absența.

Prezenți au fost:

1. Ioan Popa inv. în Alțina, 2. Zosim Tichindeleanu inv. în Alțina; 3. Vasiliu Ramba inv. în Boholt; 4. Moise Brumbea inv. în Calbor; 5. Emil Mandocea, inv. în Cincul mare; 6. Si meon Munteanu, inv. în Chirpăr; 7. Alexandru Bârsan din Coveș; 8. Ioan Demian inv. în Fofeldea; 9. Georgiu Gleja inv. în Hundrubechiu; Ioan Ganea inv. în Ighidorsul român; 11. Zaharie Munteanu, inv. în Merghindeal; 12. Patrichiș Pintea din Ruja; 13. Georgiu Stănuț, inv. în Săsăuș; 14. Filaret Dăișorean, inv. în Selistat; 15. Georgiu Răgneală din Șorș; 16. Ioan Savu din Șulumburg; 17. Bucur Muntean din Vecer; 18. Simeon Varga din Vesend.

Din tractul Cohalmului cu învățători 19, prezenți au fost 8, absenți 11.

Cei prezenți sunt:

1. Ioan Ursu, inv. în Cața; 2. Ioan Bănuț, inv. în Cohalm; 3. Ioan Boldea, inv. în Crihalma; 4. Antoniu Mihailă, inv. în Dăișora; 5. Georgiu Mircea, inv. în Lovnic; 6. Georgiu Maican, inv. în Ticușul-român; 7. Toma Bârsan, presbiter în Criș; 8. Mateiu Alecsandru din Jibert.

Din tractul Făgărașului cu 34 de învățători prezenți au fost 24, absenți 10.

Prezenți:

1. Georgiu Taflan din Beclean; 2. Nicolau Ludu din Beclean; 3. Ioan Băicoiu din Berivoiu; 4. Ioan Hașu din

Breaza; 5. Georgiu Cantor din Cuculata; 6. Ilariu Comșa din Cuculata; 7. Ioan Berescu din Făgăraș; 8. Traian Păcală din Galați; 9. Sebastian Stan din Luța; 10. Visarion Bica din Ludișor; 11. Lazar Comșa din Mândra; 21 Traian Cerbu din Părâu; 13. Constantin Pică din Riușor; 14. Chirion Adămoiu din Sâmbăta de sus; 15. Panteleimon Nastea din Șinca nouă; 16. Ioan Capătă din Șona; 17. Lazar Sbărneciu din Toderița; 18. Mateiu Mateiu din Veneția; 19. Ioan Stoica din Veneția; 20. Nicolau Roșca din Veneția; 21. Bucur Galbincea din Voivodenii mari; 22. Ioan Boca din Rucăr; 23. Galacteon Bica din Perșani; 24. Ioan Stăneiu din Voivodenii mici.

Din aceste protopresbiterate cu totul s'au prezentat deci la conferență 50 de învățători, lângă cari vine a se mai adauge Georgiu Popa, care a funcționat în Cacova, tractul Seliștei, și Ioan Paicu, care a funcționat în Mucundor, tractul Sighișorei, deci cu totul au luat parte la conferență 52 de învățători.

În decursul conferenței a participat la ședințe și a luat parte și la discuțiuni parochul din Galați Nicolau Aron, ceea-ce îi serversece spre onore.

(Va urma.)

Din ROMÂNIA

(Sosirea Majestăților Lor) Regale Carol și Regina, în România e fixată pe ziua de 8/20 Septembrie.

(Catolicii îmbulsitori). Catolicii se vede că-s chiar și în România, această țară ortodoxă, tot așa de îndrăzneți și uneori cutezanți chiar, ca pe aiurea. Se pôte vedé această și din faptul, că Metropolitul Io-sif al Moldovei s'a văzat nevoit a reclama prefecturei din Iași în contra Episcopiei catolice de acolo, care deține de mai mulți ani pentru biserica catolică din Cotnari, un loc în întindere aproape de 9 hectari, și care de drept aparține bisericeii ortodoxe Sf. Paraschiva din acea localitate.

(Știri teatrale artistice) S'a luat de către direcțiunea generală a Teatrelor hotărîrea, de a înființa o școlă de balet. Părinților, cari ar dori, ca fetele lor să învețe arta choreografică, sunt rugați prin publicitate să se prezinte la direcțiunea teatrelor, spre a înscrie pe eleve. Se primesc numai fete în vîrstă de la 10—16 ani.

La Teatrul Național se fac mari reparațiuni în sala de spectacol. Cu toate acestea stagiunea se va putea deschide, ca de obicei, la prima Octobrie.

În sala de spectacol totul va fi reînnoit; mobilierul va fi tot de catifea roșie. Lustrul și suporturile globurilor electrice vor fi poleite din nou.

La 1 Octobrie stagiunea teatrală se va deschide cu o cu o reprezentațiune de gală, cu piese originale. Se vor juca „Visul Dochiei“ de Ascanio, o piesă de Alexandri și o piesă de Carmen Sylva, cari nu sunt încă desemnate.

(Manevrele române). Brigada de artilerie a corpului II de armată, sub comanda dlui general Macarovici a părăsit Joi garnisôna din București, pentru a merge la Slobozia, unde pentru prima ôră va executa tirul de războiu cu pulbere fără fum, fabricată la pulberăria militară dela Dudești.

La acest tir vor lua parte și elevii școlii superioare de războiu, cari au fost atașați la regimentele de artilerie.

Semne de „pace“...

Este un curios semn al timpului chiar acum când atîta se vorbește de „desarmare“, de „pace eternă“ etc. — ceea-ce vedem de fapt în tîmplându-să din partea statelor în jurul înarmărilor.

Se știe, că guvernul rusesc hotărînd să își mărească flota, a comandat mai multe vase de războiu la șantierele din Franța și din Germania. Acum e vorba să se înarmeze

artileria rusă cu tunuri cu foc repede. In vederea acestui lucru „*Novoie Vremia*“, important organ rusesc, sfătuiește pe guvernul din Petersburg, să nu comande tunurile în Germania. Numitul ziar spune că, prin comanda vaselor de război în Germania, o parte din viitoră flotă rusă se găsește în mâinile Germanilor. Chestiunea are deci un caracter politic. Acum guvernul a hotărât să înarmeze artileria de câmp cu tunuri cu tir repede de cel mai nou sistem, spre a ține pept apropiatei noi înarmări din Germania. După opinia autorităților militare din Rusia, noua înarmare a artileriei rusești de câmp trebuie să se facă cât mai repede posibil. Fabricile rusești de arme nu sunt însă în pozițiune să răspundă cererilor administrațiunii războiului, și din pricina asta guvernul a deschis o concurs publică. Alegerea a căzut asupra modelelor de tunuri puse înaintea de o fabrică rusă, de una franceză și de fabrica Krupp. De ore-ce însă nu s'a luat încă o hotărâre definitivă, *Novoie Vremia* socotește, că nu ar fi superfluu, dacă la viitoră comandă de tunuri în streinătate, administrațiunea războiului s'ar conduce și de considerații politice. Comandele trebuie făcute în Franța, zice, aliata Rusiei, care a executat conștientios comandele rusești anterioare, ale căreia tunuri cu foc repede sunt cu mult superioare acelorale Germaniei, și în care Rusia poate să aibă totă încrederea.

Noutăți.

Profesori noi la școlile române din Brașov. „*Gazeta Tr.*“ află, că Eforia școlilor centrale române din Brașov a angajat, în ședința sa din 26 l. c. st. v., la școlile române din Brașov profesori noi în persoanele Domnilor: *Nicolae Puican* și *Axente Banciu* la gimnasiu, *Dr. Const. Lăcea* la școala reală, și *Petru Ciorogariu* la școala comercială.

Nu mai poți fi medic în Ungaria, cu studii în streinătate! Ministrul unguresc de interne, în înțelegere cu cel de culte și instrucție, a dat la 3 Sept. n. c. o ordinațiune, în vîrta căreia diplomele de medic câștigate în afară de Ungaria, dela 1 Ian. 1899 încolo, în Ungaria nu mai au valoare! Se pot însă nostrifica la ôrăcare universitate din patrie. Cei-ce au scris studii în anul 1897—98, nu cad sub această dispoziție; a lor diplome sunt încă valabile în ambe părțile monarchiei.

Vestindu o cu mare bucurie, foile maghiare n'au destule cuvinte de laudă. „*P. N.*“ de pildă scrie:

„Ordinul ministerial are mare importanță. Pentru-că de aci încolo medicii practicanți în Ungaria vor vorbi ungurește toți, vor ceti cărți ungurești de medicină și astfel vor sprigini literatura medicală maghiară. Medicii austriaci nu vor mai sta în calea fericirii medicilor ungari. Medicii noștri vor cunoște pe profesorii maghiari și nu vor mai chema la consiliu pe medicii străini. Sute de tineri mediciști își vor cheltui banii aici acasă, și așa mulți bani vom putea opri de a merge în Viena!“

Ôre va mai întârzia mult și tragerea „*Zidului Chinei*“ în jurul Ungariei?

Necrolog. *Ioan Bechnitz*, terminând o viață plină de iubire și de suferințe, a răposat ați la ôra 1 din zi, în vîrstă de 50 de ani.

Partea pămîntească a neuitatului frate și unchiu se va înmormînta Duminecă, în 30 August (11 Septembrie), din locuința sa, Strada Pintenului Nr. 25, în progadia bisericești greco-orientale din suburbiul Iosefin.

Cuprinși de durere aduc această știre jalnică.

Sibiu, în 28 August (9 Septembrie) 1898.

Ermil Cosmutza, c. și r. sublocotenent în batalionul de pionieri 12, ca nepot; *Sofia Cosmutza* n. *Bechnitz*, ca soră.

Recomandăția unui pictor bisericesc român. Pentru comuna noastră bisericești, pe unde ar ave lipsă de un pictor bisericesc, publicăm următoarea scrisoră primită dela parochul nostru din Câmpuri-Sur-

duc, unde s'a zidit o marea biserică nouă. Iată ce ni-se scrie:

Onorată Redacție! In iarna trecută publicasem un anunț, ca să ni-se însinue vre-un pictor pentru depingerea bisericești celei nouă dela noi. Ni-s'au însinuat mai mulți, cei mai mulți de neam străin, și de bună seamă și lucrul lor ar fi fost în spirit strein de ritul nostru. Dintre însinuați însă noi, după formele arătate, am ales pe *Di George Mareșescu*, pictor și auritor în Reșița-română.

Acest dn pictor venind la fața locului unde pregătește pe pânză înaintea noastră chipurile, le face întrădeavîr artistic și după ritul nostru oriental. Mulți străini s'au exprimat foarte favorabil despre fineța, cu care știe dînsul lucra.

In timpul lucră am cetit mult despre pictura în bisericile noastre și în casele creștinilor, cu îndemnuri să se facă amăsurat ritului. Eu viu a vesti celor interesați, cari ar avea lipsă de pictură bisericească că noi suntem foarte îndestuliți cu lucrul fin și în stil oriental a Domnului Mareșescu. Aduc totodată la cunoștința onoraților cetitori, că dînsul pregătește și prapori (steaguri) bisericesci cu icône și auritori amăsurat dorinței

Câmpuri-Surduc, în August 1898.

Ioan Budoiu,
preot.

O nenorocire la pușcat. Joi dimineața s'a întemplat o fiorosă nenorocire la pușcatul militar. Soldatul *Petru Flueraș* din Bungard când se puște, i-a crepatteava puștii și i-a zăbit reu mîna stîngă! Nenorocitul a fost dus fără conștiință în spitalul militar din loc, unde a trebuit să i-se amputeze numai decăt mîna!

Incoronarea reginei Olandei (a Țărilor de jos:) s'a celebrat în 6. l. c. n. în biserică cea mare din Amsterdam cu mari festivități naționale, fiind de față mulțime de principii, reprezentanții camerei, diplomației și un public mare.

Tinera regină *Wilhelmina* a pronunțat de pe tronul regal o vorbire entuziastă, în care accentuând iubirea sa pentru poporul Țărilor de jos, a declarat că își va dedica toate puterile fericirii patriei. A' depus apoi jurămîntul pentru constituție. După terminarea ceremonialului cei de față au strigat intreit: „*Trăiască regina!*“ A' urmat depunerea jurămîntului din partea camerelor, după care 101 tunuri au vestit terminarea sîrbătoreșcui act al intronizării. Regina însoțită de mama ei a mers apoi la palat între ovațiile poporului.

Țarul și Sultanul. Dilele trecute trecînd pe la portul Constantinopol yachtul țarului cu numele *Standard*, sultanul a trimis Domnitoriului rus mai multe daruri bogate. In o telegramă exprimă acum țarul în termeni foarte afectuoși mulțumitele sale cordiale sultanului pentru darurile primite.

Corône eterne. Frații Moga, originari din Sebeșul săsesc și stabiliți în Sibiu, înrudiți cu vrednicul fruntaș Radu Istrate din Boița, dorind să eternizeze memoria decedatului, au întreprins între rudeni o modestă colectă în favorul fondului întemeiat de „*Reuniunea sodalilor români din Sibiu*“ în amintirea iubiților repotați, al cărei rezultat în sumă de fl. 4, 50 cr. s'au administrat Reuniunei. La colectă a contribuit vîduva repotașului dôamna Elena Radu Istrate, Stan Bădilă, Frangu Constănescu și Ioan Brătilescu, proprietari în Boița cu câte 50 cr., maeștrul fronzelar Zaharia Moga și soția sa Ana cu 1 fl., m. freanzelar Petru Moga și soția sa Maria cu 1 fl., și cancelistul consist. Avram Moga cu 50 cr. Tot în memoria decedatului au contribuit dl Ioan I. Hîntescu, profesor Buzu cu 1 fl.

Aflăm mai departe, că în memoria regretatului Nic. St. Șiluluțiu au mai încurs dela dni Petru Tîncu, funcț. la „*Albina*“ 1 fl. și Lazar Prașca cancelist adv. 1 fl., Starea fondului e 60 fl. 50 cr.

Dela „Reuniunea femeilor române din Mediaș“. Estragem din raportul comitetului „*Reuniunii femeilor române din Mediaș*“ și jur., următoarele date despre starea materială a „*Reuniunii*“, după cum a fost raportată adunării generale dela 28 August 1898.

Din acest raport reese, că Reuniunea are ați: Cassa în număr 883 fl. 83 cr., Obligațiuni și cambii 6525 fl. 12 cr., Depuneri la institutul „*Albina*“ 44 fl., Mobiliar în valoare de 105 fl. Acțiuni

de ale soc. „*Concordia*“ în Sibiu 204 fl. Total 7761 fl. 95 cr.

Dela adunarea generală ultimă din 1 August 1897 până ați s'a încasat suma de 4038 fl. 33 cr. și s'a cheltuit suma de 3154 fl. 50 cr.

Subtragînd din venitul brut totalul eșirilor, rezultă un profit net al anului, de 602 fl. 71 cr.

Amăsurat ș-lui 17 al Statutelor Reuniunei, fondul are să ajungă la suma de 10.000 fl., când apoi din interesele lui se vor întemeia școle de învățămînt și lucruri, și se vor da ajutoare materiale fetițelor române din Mediaș și giur.

Dorim Reuniunii cât mai grabnică ajungere la frumoasa sa țintă.

Insemnă în fine, că Reuniunea e condusă ați de st. Dômnice: *Maria Moldovan*, ca președintă, *Elena Suciu*, casieră, și *Maria Nețea*, secretară.

Istoria tragi-comica a unei grupe de vesele bicicliste. S'a întemplat într'o stațiune balneară franceză. O tineră și frumoasă nevastă, entuziastă biciclistă, a învitat într'o după amiazi o întrîgă trupă de tinere bicicliste, domnișore, pretine ale ei din fetie, să vie cu biciclete la romantica ei vilă să-și petrecă și să iee câte-o cafea. Pe la ôrele 5 d. a. 40 de bicicliste își făcură „întrarea festivă“ în curtea vilei, și fu un ris și o voie bună, numai ca aceea. După ele și o armie, aprôpe tot așa de mare, de tineri, cari se le fie societate. S'au dat jos. Pentru așezarea bicicletelor, gazda casei arangiasă un șopor lung și curat. Acolo se fie luate în samă de bătrîna servitoare, ce fusese pîzitoare de garderobă mai mulți ani la un teatru, deci pricepută, cum însași se „recomandă“, în d'alde astea. A primit bicicletele dînd fiecărei un număr, ca să știe care e al seu. După-ce toți s'au dus, gerderobă haid' se puie câte un număr și pe biciclete, ca mai ușor se și-l pôtă lua fie-care. Dar unde se pue numărul? Pe șea de lasă hîrtia, o ia vîntu; se pune dar și cu câte un ac cu gămălie, implantă „țedulele“ în țeva de gumi a fiecărui bicicu! Și la urmă se uită mulțimită că ce frumos stau hîrțile gledă! Fiereste a stricat tôte bicicletele, căci prin înpunsătura făcută, tôte s'au răsufiat și slăbit.

Că ce scenă a urmat, când biciclistii și bicicliste au ieșit cam „vesele“ se plece spre casă, și au vîzuit isprava neștiutorei garderobese, — e mai bine să nu descrii, ci se lasă să-și închipue fiecare!

Știri Literare

„**Gramatica limbei eline**“ după *Curțios Hartel*, de *Paul Budiu*, prof. gimn. a apărut la Brașov. Prețul 2 fl. 60 cr. E un volum mare dn 24 côle tipărite, (374 pagine). Edițiunea fondului „*Coreși*“ din Brașov.

Din public.

Declarație.

In calitatea mea de avocat fiind însărcinat de a ridica valôrea polițelor de asigurare după fericitul Dr Petru Cioran dela institutul de asigurare „*Equitable*“, viu a exprima numitei Societăți mulțumitele mele pentru urgența ce a desvoltat întru achitarea valôrei polițelor.

Dr. Amos Frîncu,
avocat.

VARIETĂȚI

Istoria diamantelor Reginei Holan dei. Tinera regină *Wilhelmina* are diamante, cari prețuiesc mai multe milioane! Dar aceste diamante au fost odată și mai multe, iar istoria cum au ajuns ați mai puțin, nu e scurtă dar nici neinteresantă. In 1829, când Belgia cu Holandia erau un stat unit, din palatul regesc din Bruxella, tôte diamantele au fost furate, și ani de zile au trebuit să trecă, până să le găsească iară. Regele *Wilhelm* mersese din oraș. Hoțul a intrat în palat printr'un pîrete dinspre grădină. Cu o scară se urcase până la etagiu și prin fărîștră a străbătut. A dat de lădița, (pe atunci n'aveau *Wertheim* Cassa!) în care păstrau diamantele *Corônei*. A tăiat sticla ce le acoperea și le-a scos. Multă vreme a fost bănuț cu furțșagul un demnitar al Cîrții, care ani de zile era păzit la tot pasul de polițiști secreți.

S'a fost pus un premiu de 50.000 floreni pentru cel-ce va descoperi pe hoți. In 1831 iață un francez spune Consulului belgian la *Washingtun*, că în *New-York* este un Italian cu numele *Pallari*, care își petrece pe acolo cu amanta sa, și că acela a spus, că el a furat diamantele din palatul regal de *Bruxella*. Francezul n'a mințit. Pe *Pallari*

l'au prins și o parte a diamantelor au și aflat'o la el. Dar pe cele multe nu! La jude *Pallari* a spus, că le-a îngropat în afară de *New-York* cu ajutorul amantei, dar mergînd să le caute, nu le-au mai aflat. Enigma? Amanta lui *Pallari*, sătulă de el, își pusesese ochii pe Francez, l'a pus să facă denunțarea contra lui *Pallari*, apoi cu diamantele cele multe din grôpă au fugit împreună, în Europa!

Iată curioasă istorie a diamantelor pe care le-a luat acum în posesiune și tinera *Wilhelmina*, dimpreună cu *Corôna*, la ocașia încoronării.

Țiganul s'a dus să se spovedească. Popa mi-l întrebă:

— Mă, țigane, dar furat'ai găini săptămîna această?

— Dômnice ferește, părinte!

— Mă bucur, că te-ai îndreptat; dar găște furat'ai?

— Nici.

— Dar curce, rațe?

— Să orbesc, dac'am furat!

Popa atunci laudă pe țigan, care se depărta vesel.

Ajuns afară, țiganul șoptește în urechea țigancei, care-l aștepta:

— Vai, ce bine-i că nu întrebă și de purei!...

Pentru cultivătorii de pome.

— *Un apel.* —

Pome avem în Transilvania destule! Calitatea pomelor încă corespunde și celor mai mari pretensiuni. Și totuși, pentru-ca pomele noastre să câștige o urcare vrednică a prețului, printr'un export direct în streinătate, le lipsese, durere, o condiție de căpetenie: Organizarea comerțului de pome, sortarea (alegerea și arangierea după soiuri) și pachetarea priincioasă lor!

Comerțul nu pôte fi organizat altfel, pentru-că nu te poți pune în contact cu fiecare producător de pome singuratic și să-i explice purcederea la fel, — decăt prin întemeierea unei „*Reuniuni pentru promovarea intereselor producătorilor de pome ardeleni*“, — reuniune, la care apoi fiecare cultivător să se pôtă adresa cu întrebări privitor la cultivarea, valorarea, sortarea și pachetarea pomelor, și de unde să primescă informațiuni îngrijite, gratis.

Subscribul, dacă voiu fi spriginit amăsurat intențiunii mele bune, sînt aplicat a mă supune muncii de a pregăti întemeierea unei atari Reuniuni pentru patrie și streinătate.

Fiecare cetitor al acestui apel, fiecare producător de pome, fiecare preot, învățător, să caute în cercul seu a aduna membri și a-mi comunica lista acelor. Indată ce va fi intrat un număr corespunzător de însinuări, se va convoca la un loc central corespunzător, o adunare, care va decide înființarea Reuniunii, alegînd totodată funcționarii de lipsă.

Cotisățiunea (taxa) de membru se va satori după numărul însinuărilor și nu va trece peste suma de 50 cr. anual.

Căruia îi zace la inimă binele producătorilor ardeleni de pome, să binevoiască a sprigini cauza noastră.

Încât îmi permite timpul, sunt de altcum cu plăcere gata, a servi cu deslușiri în privința exportului de pome, a uscării, etc.

De va, 8 Sept. 1898.

Alexandru Simon

Exporteur de pome și *Slivowitz* și referent al comitetului regnicolar al exploatatorilor pomelor.

Posta redacțiunei

„*Trei cu trei fac șase și cu trei fac nouă*“ — în București. E bună și cu haz. Dar la noi nu merge. O foie care nu e organ bisericesc, o ș'o publice la sigur. Altceva bucuros.

DR STERIE N. CIURCU

IX Pelikangasse — No. 10, Viena

Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii de la facultatea de medicină din Viena.

[80] 12—12

Nr. 449/898.

[169] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile vacante din comunele însemnate mai jos, se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Brădățel, cu salariu anual de 600 corone, și anume din fondul școlar 100 corone, din interesele împrumutului de stat 80 corone, din repartitie dela popor 420 corone, cuartir în edificiul școlii și grădina de legumi.

2. Gothatea, cu salariu de 300 fl., și adevărat folosul dela pământul școlii arătoriu și fâneață 235 fl. în bani gata 35 fl., lemne 3 orgii, din care se încălzească și școala, 30 fl. cuartir în edificiul școlii și grădina de legumi.

3. Tămășesci, cu salariu de 300 fl. prin repartitie dela popor, cuartir natural în edificiul școlii, și lemne de ajuns pentru încălzit.

Dela reflectanții la aceste posturi se recere se se prezenteze până la alegere în vr'o Duminecă ori sârbătoare la biserica din comuna la care a concursat, spre ași arăta dexteritatea în cântările bisericesti și pentru luarea de informațiuni mai detaiate despre starea școlii și modul de plătire al salariului.

Învățătorii ales la vr'una din aceste școle e datoriu să țină și prelegerile în școala de repetiție împreună cu instruirea în cântările bisericesti, va fi obligat a cânta (Duminecă și sârbătoare) în strună, având a conduce cu școlarii și cântările liturgice în biserică.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au să-și așternă suplicile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial până la termenul sus indicat.

Ilia, la 12 August 1898.
Oficiul protopresbiterial gr. ort. al Iliei, în conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Avram P. Păcurariu,
protopresbiter.

Nr. 425—898.

[168] 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător al doilea dela școala confesională gr. or. română din Ucea superioară, protopresbiteratul Avrighului, se descrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Salariu anual de 300 fl. v. a. parte din repartitie dela popor, parte din ajutorul dela stat; b) cuartir natural; c) Lemne necesari pentru foc.

Doritorii de a ocupa acest post de învățător să-și substearnă cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în Avrigh (posta Avrigh, Felek, Szebenvármegye) până la termenul susindicat.

Avrigh, 18 August, 1898.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Avrighului în conțelegere cu comitetul parochial competent.

Ioan Cădea
protopop.

Nr. 216—1898.

[167] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela datul de față.

1. Bucium-Cerbu, salariu anual 300 fl. din repartitie, cuartir, grădina și lemne de foc.

2. Bucium-Isbita, salariu 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

3. Bucium-Sat, salariu 400 florini, solvit în rate lunare anticipate, cuartir, grădina și lemne.

4. Buninginea, salariu 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

5. Cărpiniș, salariu 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

6. Ciuruleasa, salariu 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

7. Roșia cu Corna, salariu 300 fl., cuartir și lemne.

8. Pătrângeni cu Valea-Bulzului, salariu 300 fl. și adevărat 113 fl. din venitul regalului, 10 fl. 50 cr. interesele după obligațiunea de stat, restul din repartitie, cuartir, grădina și lemne.

9. Trimpoiele, salariu 300 fl., cuartir și lemne.

10. Zlatna, cu Vuloriu, salariu 400 fl., relut de cuartir 50 fl. și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, își vor substearnă cererile instruite conform legii subsemnatului oficiu în termenul deschis.

Concureții la posturile Nr. 1, 4, 5, 7, 8 și 10 se binevoiesc a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre ași arăta dexteritatea în cântări și tipic, asemenea și cei-ce vor reflecta la postul Nr. 3, cu adausul, ca cei cu calificațiunea mai bună și cu cunoștințe musicale, spre a putea forma cor, vor fi preferiți.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. al Abrudului în conțelegere cu comitetele parohiale

Abrud, 1 August 1898.

Petru Popovici,
protopresbiter.

Nr. 352/898.

[170] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile elementare mai jos însemnate în protopresbiteratul Brașovului, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Rom.“ și anume:

1. La Turcheșiu un post de învățătoriu cu salariu de 300 fl. din repartitie dela popor, și relut de cuartir.

2. La Zizin, un post de învățător și cantor, cu salariu de 300 fl. parte din repartitie dela popor, parte din averea bisericești, și cuartir în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi, să-și înainteze cererile concursuale instruite în sensul legilor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul dat.

Brașov, 2 August 1898.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Brașovului în conțelegere cu respectivele comitete parohiale.

Ioan Petric,
protopresbiter.

ad. Nr. 411/898

[162] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Alamor. protopresbiteratul Seliștei, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Salariul anuale de 300 fl. din repartitie.

Alegându-l învățător va avea a presta un an de probă și numai după aceea se va întări.

Reflectanții la acest post au să-și așternă suplicile de concurs în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterial.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterial.

Petru Iuga,
adm. protopresb.

ad. Nr. 404—898

[163] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela școlile confesionale din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Seliștei se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român“.

1. Gurariului 2 posturi învățătoresci cu câte 300 fl. v. a., relut de cuartir și grădina 30 fl. v. a.

2. Căcova cu salariu anual de 300 fl. v. a., cuartir și lemne.

Cei ce doresc a reflecta la vre-unul din aceste posturi, au ași asterne cererile de concurs în termenul fixat subsemnatului oficiu protopresbiterial.

Cei ce vor fi aleși, vor fi datori a ținea strana dumineca și sârbătorea.

Seliște în 11. August 1898.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Seliștei.

Petru Iuga

adm. protopresb.

ad. Nr. 477—898

[166] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Bătrâna, protopresbiteratul Devei, prin această se descrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în fôia oficiosă „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt regulate și satorite în ședința comitetului parochial ținută la 17/29 Iunie a. tr. și toate la olaltă dau suma 322 fl. 60 cr.

Informațiuni mai deaprobe despre această parochie se pot lua dela oficiul protopresbiterial și dela comitetul parochial.

Reflectanții la acest post au ași asterne cererile lor concursuale instruite conform legilor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial până la termenul sus indicat.

Comitetul parochial, în conțelegere cu oficiul protopresbiterial gr.-or. rom. al Devei.

Deva, la 12/24 August 1898.

George Romanul,
protopresbiter.

ad. Nr. pp. 532/898.

[164] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători la școlile confesionale gr. or. române din comunele: Bedeciu, Butene, Călată-mare, Cara, Cojocna, Geaca și Muntele-ree, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt: salariul anual de 300 fl., ce se solvesce din repartitiune pe popor, cuartir în edificiul școlii cu grădina de legumi și lemne de foc.

Concureții au ași asterne suplicile instruite în sensul normelor în vigoare, subsemnatului oficiu, până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiterial rom. gr. oriental.

Cluj, 8 August 1898.

Tulin Roșescu,
protopresbiter.

Din ori-ce librărie se poate procura scrierea premiată a consilier. în med. Dr. Müller, apărută în a 30-a edițiune despre

sistemul nervos
și
sexual turburat.

Espediție franco pentru 60 cr. în mărci postale.

Curt Röber,
Braunschweig.

[5] 31—49

FALIMENT MARE!

New-York și Londra n'au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa într'egă numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu împuternicit. Expedez deci ori și cui obiectele următoare pe lângă simpla rebonificare de fl. 6.60 și anume:

- 6 bucăți cuțite foarte fine cu tăiș englez veritabil,
- 6 bucăți furculițe de argint-patent american dintr'o bucată,
- 6 bucăți linguri de argint-patent american,
- 12 bucăți lingurițe de argint-patent american,
- 1 bucată lingură pentru supă de argint-patent american,
- 1 bucată lingură pentru lapte de argint-patent american,
- 2 bucăți pahare pentru ouă de argint-patent american,
- 6 bucăți tave Victoria englezesti,
- 2 bucăți felinare admirabile de masă,
- 1 bucată sitiță pentru ceai,
- 1 bucată presărătoare pentru zahăr pisat fină,

44 bucăți la olaltă numai fl. 6.60.

Tote aceste 44 obiecte au costat mai nainte fl. 40 și se pot căpeta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul-patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează colorea 25 de ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin această publice, a retrimite banii tuturoră căroră nu le convine marfa fără nici o piedecă și nimenea n'ar trebui să lase a trece această ocașiune favorabilă, fără ași procura această garnitură splendidă, care se potrivește mai ales ca

present escelent de nuntă și ocașional

cum și pentru ori-ce gospodărie mai bună.

Se află numai la

[149] 3—4

A. HIRSCHBERG,

agentura centrală a fabricelor unite de argint-patent american.

Viena, II. Rembrandstrasse 19/II. — Telephon Nr. 7114.

Trimiterea în provincie pe lângă ramburs sau anticiparea sumei

Veritabil numai cu marca de alături înregistrată (metal de sănătate)

Estras din scrisorile de recunoștință.

Pilis 24 August 1896 (Comitatul Pesta)

Stimate Domnule!

Sum foarte mulțumit cu garnitura. Vă rog să expedați trei garnituri de acestea cumnaței mele, baronesa Nyary, născ. Somogyi în Szanto.

Baron Iuliu Nyary.

Am primit exped țin și sunt foarte mulțumită, Vă mai rog pentru o garnitură cu fl. 6.60.

Exelența Baronesă Bánffy.